egy pipát küldtem neki. Még pártfogóimnak nem fogtam a gyűjtőjét ismerni, azután a mint hónapban is megkapogtattam egy-pár krajcárt s ezen a megfürvémykedett pár forintra vettem. Nem kicsinyesből vettem, csak azért, mert tudtam, hogy magyönmet fogsa vele. Nem is csoda, hogy Pittáék megtudják, nehogy azt mondják, hogy nekem ingyen is telik. Pedig úgy gyűjtöget szegénykém, nem cigarettát szívok, alámenemmyit csipostul étre és nem tudom ennünk se, csak hogy kalánt hassak.

Egy évszázat pedig az Isten áldja meg minőnyájukat, mulassanak hosszú évre nálunk jól és gondoljanak

N. B. Ez most hozta a postás 16 krt.

pártfogóimnak:

Azért is kösönöm, míg a fürvémyen emiatt levelet megkapom és ír két sorban tőlyt, a mi nek minőnyájukat jó napot megőrizzen.

Szabó Mária

VIII. Gyöngyösi u. 10. p.

Szabó Mária ne felejtse el a hárviánost: I. 92

(17) 1897. nov. 10.

86.2.2
Móra Ferenc Múzeum
Irodalomtörténeti gyűjtemény
SZEGED

1.

Budapest, 97. nov. 10.

Kedves Anyám!

Minőnket levelező lapját megkaptuk a most siettem elő-jőt is az erős kezű fűzet kérésére válaszolni: jónak tartom-e az Ilonka december képeztőjét?

Én, ha jól emlékszem, már otthon úgy mondtátok, te meg a minap írtad is más, hogy a menet vagyok, maradjon a kepeztő nyárra. Mert én nem kételkedem abban, hogy Zsigmond igen jó tanító: minőnárótok csak biztosabb volnék én az eredményben, ha ez én kezem alá menne képeztőre, pedig én már nyárra tanítottam. De meg ettől eltekintve is csak jobban elkészülhet 10. mint 4 hónap alatt. Jóval én

Móra Ferenc Múzeum Szeged

sokat helyettesítem véletlen, ha nyárra mindkettőt az az egész dolog. Végre tárgyat azt minden esetben kürjetem el az orom, hogy megtanessem a lépéseket, ha véletlenül nem egyernék az emiminvel, a mit pedig ismételten mondom, magyon szajfantónak tartok.

A mi a füzet illeti, én résszemről kivan, a medvy biztos. Inkább ülvegyek, inkább nyomorgok, inkább fagyoszlom, csak hogy Fazarikszatok. Kivan téli kertyűre, karapa, mire minte magy mikszegen volna: se hát szarácskosodni nem. Kivan só nyaw vannak, a kik nek még nyári kertyű jön ünnel! Igen, hogy karapot már keresve se igen lehet az emiminvel szemetre valóbbat találni!

Gyuriannak se igen van még kedve a füzéshez; azt mondja: minek még hiszy úgy sem a Fazarikszatok, este megjönk hova úgyis, napfényben olvy vagyunk itthon. Úgy fájnivan-tu ne, hogy szer. 1-én kezdjük a füzet.

A mi egyébb ámagatainat illeti: csak megvolnék. Sokat dolgozom, levelet levelek i a munka úgy elfogyul, hogy a fárasztónak épen nem érzem szükségét. Az az egyetlen bosszúságom, hogy este elő-elővesem az Anna levelét és sorra olvasom, sorra csókolom és bizatgatom, kitegetem magam ennek, hogy nem szám kardectnyi sem más: annyi, de annyi mondani valóm lesz!

Utóljára hagytam az édes apám neve napját: